

UN ESEMPLAR
PENTRU CAPITALA . . . 50 BANI

Acăstă foiă eșe uă dată pe săptămâna :
DUMINIECA
Abonamentele se incep numai cu Nr. 1, 13,
26 și 39.
Abonamentele se fac în Pasagiul Român Nr. 9
și 11, prin districte pe la corespondenți său prin
postă, trămînd prețul.
Abonamentele neplătite și scrisorile nefran-
cate se vor refuza.

UN ESEMPLAR
PENTRU DISTRICTE . . . 55 BANI.

PRETUL ABONAMENTULUI	
Pe anu pentru capitală . . .	lei noi 24.
Pe jumătate an . . .	> 12.
Pentru districte pe an . . .	> 27.
Pe săse lună . . .	> 14.
Pentru străinătate pe an . . .	> 30.
Reclame și inserțiuni linia . . .	> 2.
Anunțuri, linia . . .	Bani. 30.

Pentru abonamente, reclame și inserțiuni se va adresa la D. T. I. STOENESCU.

PRECUM CA SĂ SE SCIE

In două numere, am făcut o încercare cu un model de frontispiciu, ca plăcând să înlocuim pe cel vechi, care, grație fonderiei Statului, unde îl dasem pentru a-l reproduce în cupru, l-a adus într-o stare detestabilă. Până la gătirea nouului frontispiciu care este în lucru, suntem nevoiți a continua tot cu cel vechi.

Odată cu începerea nouului frontispiciu, se vor face și alte îmbunătățiri materiale care se vor vedea de la primul număr, și căredem că vor fi apreciate de abonații nostri.

SUMARIU

1. Septămâna, de STINDOR.
2. Suspene Bulgariei, poesie după TELEGRAFUL.
3. Distrugerea generaților viitor de AMOT.
4. Talmesi-Balmes, poesie de FLOREA.
5. Capacitatea unor funcționari streină, de GHIMPEANU.
6. Ghimpisoriu, de CUCURIGU.
7. Domnul George Brătianu, se oferează la lectiunile de Canto și Solfegiu, la domiciliul său din curtea bisericei Batiște și în pensionate.
8. Bibliografie.

S E P T E M Ă N A

De astă-dată, ca tot-dă-ună, prevederile noastre se împlinescă din punctă în virgulă.

Amuți că pacea vomă avea... Hei bine, pacea e pe drumă, sosescă, batte la ușă!

A mai lăsată suzeranul din pretențiunile suzerane, s'a mai incovănată apostatul spre vassalitate, a mai probată groful Andrassy Europei că nu este gata de batalionă, și de atunci, precum sciță, nu se mai aude, nu se mai simte, nu se mai miră, de pretutindeni, de cătă pace...

Eră Milănuță alături appetită de regată, cu său fără apă rece puțină importă, ilă suscitasse baronul Parfumău cu ciorbagiul Ristică până a lăsa gura apă la mulți nemuritori de muritori, astă dă, când se vede proclamată, face nazuri... și răsuflare!

* *

Totă buce, pacea ca pacea : se vede, se simte, se miră, calle de nuoa conac... Nasce ansă întrebarea : dă ostile imperătesei calmuse, cari treceu cu mijloale dinspre Sculenă înspre terra sârbescă, înjurând pe la Roman, îmbătanându-se și la hanul lui

Manuc, pace să duce și să caute în terra sârbescă ?
Vot nașe pricina !

Dă flotele lordului Derby cu cari amenință de curând că va umple Bosporul, pace voră căuta elle p'acolo ori bombardări ?

That is the question !

Dă intalnirile, ceremoniile, mesele și ziafeturile de la Sabiiu dintre cavalerescă-sa majestate Kaisarul Austriei, rege alii Hunilor, cu excelenția sa Brat-Ivanușca vizirul alii Vlaho-Bogdanilor, și alianța lor — pe sub mână, — defensivă și ofensivă, a pace mirăose ?

Aia e aia, Românică !

* *

Deci și prin urmare, de să, după telegrammele serviciului privat alii *Timpuriului*, nici se anunță paceaoa, pare-ni-se ansă că ea e ca mugurul capelor, bă ancă că cam mirăose mai multă a prafu de pușcă cătă a pacă...

«Deră noi, noi, ce facemă, cum stămă, când «Oceanul slavă ne pote inghiți, din dă în dă, ca «p'uă uicătură de apă,» ne întrebămă, împreună cu a Cârnatilor Trompetă, ce avea de gând să apară de dueș săptămăni încă ?

Ziafeturile din Sabiiu ale lui Brat-Ivanușca, notele diplomatice, — și... aromatică, — ale lui Nicolaiță Ionescu nu suntă mesuri destul de prophylactice contra ingredientului unui Ocean slavă ce pote contopi și nimici în sine i' vă picătură, ca noi, de apă chlóră dela móră ! ! !

«Nu era mai bine, nu era mai prudentă, nu era mai comodă, — cum dice *Timpuriul*, — să fi mințită și polcovnicul Slănicean în raporturile săle «cum mințea feld-mareșalul Bum-Bum în ale săle, «camă fi având, pe lingă biliōnele de tunuri, pușci și pușcăce, și homericile :

«Miș de miș de șoste și suflete viteze ?»

Na sciau dumneala dicetórea că, cuă mințină boerescă trece în terra Ungurescă, și că astfel amă putută face se fugă de noi, ca de ostile lui Alexandru Machedon, tot vrăjmașul și protivnicul ?

Ce vreți ansă ! nu totă muscă facă măre, și domnii roșii nu înțellegă politica cea mare, nici se pricep să le tăie, — cu și fără occasiună, — cum

amă dată probe că putem face noi liberali-conser-vatori-votatori-bătători lăsând chiar pe Turcă, și Pe Muscală, și pe Neamăță, cu gura căscată la go-goșile noastre...

* *

Etă pentru ce, libertonilor, comunardilor, deșu-chiaților, străbălaților, vă tragemă cuvenitele kyrielle de cruci și dumnezei în bine-crescutul și bine-născutul nostru *Timpuriu*; eră nu, precum afirmăți voi, cu rea intenție, în organele vostre comunarde, că amă și jinduită la chivernisellile vostre !

Poftiți, mă rogă, voi de scăpați terra din marea primejdijă ce o amenință; poftiți, de vă pricepeți, de faceți voi albul negru și negrul alb; poftiți, de puteti și de vă pricepeți, de ești voi cu capetele pe tipsă înaintea oştirilor împărătescă de invasiuni...

Hai, ce diceți ? sunteți sau nu în stare să faceți totă acestea ? Pare-ni-se că nu, și de aceea, de mai aveți vă schintea de patriotismă în voi, retrageți-vă dela stupul cu măre unde prin usurăție v'ajă cocoțat, și cedați-ne locurile noă de unde prin trădarea celor cinci milioane de găgăuți amă fostu allungați...

Vorba e scurtă și lămurită, pentru că, căci, deci și prin urmare, nu moșturi dă visite bra-tivănesc prin Sabiiu, și rosetesci în Paris, potu face trăbă, precum nu cu... floră de fată mare se poate face primă veră...

* *

Înăuntru, administrația guno-vermănosă merge ibrișimă, merge ca apă și mai subțire, în cătă și cei mai infidelli nu mai au ce trăncăni contra administrației... avocați...

Și în ad-vără, decă nu se poate să fie boierii, singura garanție o mai putemă găsi în avocați...

Trăiescă decă avocați liberalo-naționali, și theorie lor, și sophisme lor, și palavrele lor cu cari suntemă administrații, ca și precum amă mai fostu administrații de avocați liberali-conser-vatori-votatori-bătători !

* *

A reposată, între prefecti, pre invățățul, pre lumenatul, pre doctul Tache-Pache Mache-Colivărache,

și clopoțele dela sfântul Gheorghe nu o și dela Scaune, ați și anunțat trista întemplieră. Cine însă credeți că i-a luat locul? — V'unu profesor *nemuritor*? — Fugiti d'acolo, nu mai visitați! Pină se se mai potolescă apetitul pretendenților doctori, doctri, doctissimi, ce măște ca musclele la sfat, ca să păță apo colige unu prefectu de poliție gală cu illustrul Pache-Tache-Mache-Colivărașe, directorul prefecturii a fostu insarcinat cu gerarea...

**

Este adevărat că *Timpuriul*, *Luptătorul gladiator*, și, acum în urmă, chiar *Românul* ce nu preștează multe și mărunte, ați cam datu de golu ceteva spargeri de cass, ceteva rupele de óse, ceteva violari de cikmigelle și alte assemenea madelle...

Este adevărat apoi că zelul crescend alu dorobanților pentru administrațiunea avocătescă, a ajunsu pîn' a assassina pe arestanii incredintăți paiei lor... probă tragedia dela Otopeni...

Este adevărat erăs că, multe și varie suntu bazaconiele ce decurg din administrațiunea, tămăcită și restămătită, a marelui murlonist după calie Belvedere...

Aiesea totu fiind ansă, — cum dicea conu Lascărache, nisice generalități, sitarisiți-ne fapti era nu vorbe, și de aceea mulțumescă-se cărtiori a privesc fala nemului, pe d. Gună calare pe prună, posând în landouri și salutând, cu ifosul obicinuitu, în dréptă și în stânga, în aplausele vameșulu Sotir și ale ortalei avocătescă și... polizoonescă...

'A bon entendeur salut.

**

Nu putem termina mai tristu simandicosă nostră revistă politică, de căcă, și scirea ce o da semă pentru d. procuror-vinărarū, a fost exactă...

A demisionat și d. procuror-vinărarū!

Doliul este generale: negre ceapraze se vădu pe multe obuze!

Sic transit gloria... lui burtă-verde.

Vreți să sciți cauăa pricinii? — De ce nu!

Fie-care o spune după pofta animii...

Telegraphul affirma că, acăstă ilustrațiune juridică, nu putea sacrificia franci $117,286^{19/100}$ ce incassa mensualu din procese, precum pote probă catastihul ținutu de bătețil din păvălia, pentru uă miserabilă retribuțione de procuror-vinărarū...

Timpuriul ne spune că, marele legistu, și-a luat cumpătii, indignatul de perquisițiunile făcute prefectilor catărgiesc...

Bărbosul bărbatu de statu, de sfat și de legi, respundend în *Românul*-*Timpuriului*, affirma că numai interesele de familiă, ce suntu ca frunda și ca țarba, lău-a constrânsu a lovi terra în animă cu demisiunea sa...

Doctorași, spigerăși, f. lcerăși... în strambu, susținu, în unanimitate, că illustra celebritate s'a retras avend a combatte obiaduirea, obiaduții și obiaduibili, ca șefu alu partidului judei stângă, în frantea noei generațiunii avocătescă...

Se spunem și noi părerea nostră că nu strică.

Lectorii nostrii își aduc aminte că d. Spălătescu s'a bosumflatu fără astănd că fostul procuror-vinărar se marginise a pune la dossar denunțarea copistulu C. Dumitrescu de la porcărei căru fi imprumutatu, ca să fie lăsat in pace, din banii depositelor, cu 1400 franci, — beză altui ce i-a plătit băbacă, — pe d. fostu procuroru de Bățcovu...

Lectorii nostrii n'a afflat ansă că d. Spălătescu n'a mai menajat nici frasele in observațiunile selle facute d-lui fostu procuror-vinărar...

Ce vreți? — Aşa e avocatul când ajunge ministru; aşa e țiganul când ajunge împăratu!

Lectorii nostrii nu sciu anco, ceea ce spunu guvare relle cari incongru nua aureola spălatescă, că d. Spălătescu a impusă paretisul datu de d.

fostu procuror-vinărar, și d. procuror vinărar nu lău-a dat tocmai de bună voiă...

Acestea suntu săptele țilnice.

Acum, cete va obiectiuni inofensive.

D. fostu procuror-vinărar, în paretisul dice: «mă paretisescă pentru interesu d. familiă, remăind la dispoziționea d-vôstră pentru ori ce slujă» *buliga* d'aci 'naintă.

Decă interese de familiu lău-a silitu să éssă, pentru că mai cere *slujbulice* viitor?

Ergo, opinionea nostră assupra demissiunii este cea mai nemerită...

Alt ceva apo.

Indată după înlocuirea cu altul a fostu procuror-vinărar, *paroquetul* de Ilfov, — care se facea pin' aci că n'ande denunțările porcărelor, — cu addressa No. 24,736, a chiamați pe munsu fostu procuroru de Bățcovu și da séma despre imprimutul *onestu* alu cellor 1400 franci.

Decă, opinionea nostră assupra demissiunii se afirma și se confirmă acum și mai cu moțu...

Stindor.

SUSPINELE BULGARIEI

(SCENE CONTEMPORANE)

Europă luminată! Asciută și privesc...
Europă, te deșteptă și vedă cumu se rogesce
Din corpulu tău o parte de omenescul săngel;
Asciută și ajută pe nemul care plângε.
La răsăritu te uită — din Dunăre 'n Balcani —
Spăimântatoru amestecu: martiri și crudi tirani!
In vatră, în colibă, pe câmpu, în munte 'n vale,
Nu vedă de câtă terore și n'audă de câtă jale;
De la Otrant și până la Pontul-Euxin
Mormane de cadavre și unu generalu suspin.
Căminuri ardă în flacări, familiu risipite,
Orage derimate și sate pustiite;
Și legea și dreptatea la Tureu suntu scrise 'n feru;
Unu némă întregu unu tipetă finală către ceru.
Déră cine să asculte astă tipetă de durere
Alu celu ce dreptatea cu disperare și cere?

Civilisațiunea?... O voi! politici mari,
Ce stați să faceți compturi pledându pentru barbari!
O regiune întrăgău adă e măcelarie,
Eră tu... eră tu, Europă, tu ntorei diplomație.
La tipetă te faci surdă și-acordă alu tău favoru
Acelor ce lasă urme de jafu și de omor.
Te faci a nu pricepe căceste grónznicu crime
Iși așa a loru fentană 'ntră minti 'ntunecime,
In ure învechite, în negrul fanatismu,
In lipsa de lumină, în orbul egoismu;
Și dacăceste neamuri ca fiore se sfesie
Și nu se nfioréjdă d'a săngelui urgie,
E numai că lumina la ele n'a străpunsu
Și ce 'nsemnéjdă omul să stie n'a ajunsu.

Cu totu-acestea nu vreī — împinsă de dreptate—
Ca totu ce omu se chiamă să și alba libertate;
Nu vreī să pui piciorul în pragu apo să dici:
«Sălbatici, destul sănge! Robie, pân'aici!»

Déră nu! nu dici acăstă, că pote nu convine
Acelor interese ascunse și meschine...
Unu némă întregu — ce'ji pasă — să fie masacratu
Spre-a se păstra integru unu putred și vechi statu!
Ce'ji pasă că esistă — spre-a dreptului sfruntare,
Spre pedica lumiini, spre-a lumiui rușinare—
In sénul tău, Europă, unu cārdă de sbiru feroci
Cu chipurile de-omenei, cu faptele atroci.

Ah! Turci și Bulgaru suntu ei din omenire?
O nu. Ei nu facă parte din omenescia fire!...
Căci ce asemănare între unu lupu și unu mielu?
Și ce frătie între vultur și porumbel?

Infăsurat u în arme din capu până 'n picore
E Turculu; — are forță și pote să omore; —
Ghiaurul fără haine, desculțu, slabu, desarmat
Ca unu martiru așteptă să fie înjunghiatu.

Cum unu haïticu selbatic de lupi turbați, flămându
S'aruncă și sdobesce o turmă de miei blânde
Totu astă-felu Musulmanu, aprinș de 'nverșunare,
Aruncă focu și mörte prin casele bulgare.

Priviți pe acea mamă ce vrea să dea azilu
La sănul ei celu dulce sirmanulu copilu;

Priviți-o cumu se rögă și stă îngenuchiata
Sub săbiu fiorose, de gădui incojură!

Barbari să asvărle ca 'ngroditoriu leă
Să smulgă, să străpungă pe pruncu naintea ei.
Ea'lă strângă sănu'i, 'lă acoperă sub braț
Și luptă cu călăi ce vor se i-lă înhașe,
Şi pán' ce nu'si să viața cu slabu-i ajutoru,
Ea nu 'lă dă și nu 'lă lasă să cađă 'n mână loru.
Abia cându e străpunsă și 'n săngele-și înătă
Atunci numai păgâni din brațu potu să'lă scotă,
Si în versu-a dece sulită 'lă-înalță triumfală,
Si 'n canticu loru feroce scotu urlă infernală.

Priviți colo unu june cumu luptă vitejesce,
Pe-alu să bătrănu părinte să'lă apere voesc.
Cu trei cerchedi năpraznicu — la pradă repediți,
Ne'nduplaești de milă, de rugă ne-imblinditi, —
Luptându își perde drépta, cu stînga numai luptă,
Si cându de 'mpotrívire și stânga lui e ruptă,
Atunci scrăgnindu apucă cu dintil pe calu,
Cercându în vanu a'i scôte din măni pe tatălu său
Déră nu'si descelestă gura încinsu de disperare
De cătă perdențu simțirea cu ultima suflare.

Priviți — mărețu spectacol! cadavre grămadite
Pe cîmpuri, ne'ngopate — diorme și 'mpuțite;
Si membrele disperse — teatru 'ngroditoriu :
Aci unu capu, o mână; acolo unu picioru;
Mai colo óse frânte, mai dincolo schelete,
Si 'n prafu scuturându vîntul cositole de fete!
Bătrănu cărunți de dile și princi nevinovăți,
Si junu plin de vigore în trâmbă spîndurăți.
Eră printre hoituri căinii în cîrdă cutreerându,
Si paseră carnivore în stoluri mari sburându :
Alergă 'n fuga mare zăvoju, și cronicăi
Să guste din ospătu ce le-a gătitu tiranii!
Si totu ce'i mai tristu încă și mai înjositoru,
Că ómenii tragă danțul peste semenii loru!!

Ce seculu este acesta? Ce vremuri suntu aceste?
Ce felu? Revinu în lume acele vechi tempeste?
S'a reintorsu éru omul la ce a fostu la n'ceputu?
La viitoru tîntesce și ajunge la trecutu...
Acumu a loru epocă în lume aru regăsi
Si Tamerlan și Atila la vietà d'ară veni;
Căci astă-dă ca și atuncea s'aduce 'n omenire
De hordele barbare incendiu, pustiire.

Că'i vîcul de lumină, strigămu și ne falim,
Cându unu poporă espiră și nu vremu s'audim.
Savanți, decă deviza vă este *nepăsarea*,
Atunci.. în nimicere constă totă salvarea.

Ce! Fi-va omenirea în veci de veci ursuă
A fi prim patimii crude în două despărțită?
D'o parte tirania — călăi și 'mpilatoru, —
Eră d'alta servitute, și silă, și plânsorii!

Si cându nicu 'ndreptate l'atâta rău nu vine,
Atunci avemu cuvinte să disperăm de bine.
Să credem că nu'i omul de fere osebitu
Si destinatū se fie așa pân'la sfîrșitul!

Europă luminată! Europă, te deșteptă!
Cu cei ce pörtă lanțul, Europă, fi mai drăptă!
Privindu nepăsătore, ădănicu te măndresci
Că vreī comunul bine, că legă alcătuesci.
D'atâtea dile negre Bulgarul e sătul,
E robu de patru vîcuri, — atâtă va fi destul.
Auđ p'unu némă ce bate la uscă și suspină,
Căci plângerea lui este: Dreptate și lumind!

1876 Aug. 3
(*Telegrafulu*)

N. Scurtescu.

DISTRUGEREA GENERAȚIUNILOR VIITOR

De ce atătea vaete? De ce atătea tipete? Ce e?
Ce s'a ntămat? De ce să sgudue pîmentul din
țătanale séle? Ce? a măncat sôreci și lileci
luna și stelele? și vom orăcăi prin lutunerice
ca soboli? Popa Tache, ne mai având parale să bea
vin, a înghițit uite riurile de apă, și astfel nu o
să alătă lumea cu ce curăță mâinele și obranjii de
murdărie? Ce! pote că ne tae turci după încheara
paciilor cu vecinii noștri, ne frig némăii, ne mă
năncă muscalii? Totu pîmentul s'a cutremură
și catapiteasma bisericilor in bucați s'a sfaramat?
Si cu totu astea, noi nu vedem nimic! Ba da! uită
săm, să vădut in *Timpul*, sau cum il dic unu ga
zeta *Timpilor*, s'a vădot, dicem, o plângere prea
vătită și protestătore in contra părintelui Chițu

de culte, care a îndrăsnit cu multă îndrăsneală ne mai îndrăsnită de alții și mai îndrăsnești în căt li se cletina și capul, și tot nu a îndrăsnit cu atâtă îndrăsneală ca părintele Chițu.

Cum și cine i-a permis domniei sale să surpe din temelie afacerile speculative ale unor profesori tari ca căra în conștiința lor, și care abia rensiseră să și procure un prea modest venit din lipsa de mijloace a copiilor, care, ne având cu ce să și cumpere cărțile necesare pentru terminarea liceului, se oferiră a-i îndopă cu știință și atis, și fără cheltuiială și cu satisfacție morală, copii săi mulțumescă la începutul fiecări lunii cu 7 — 12 napoleoni, numai și numai pentru memoria împăratului Napoleon și turaua suvenirelor sale!

Cată trudă și câtă muncă își determină bieții omeni pină să îsbutească a pune temelia primei fabrici, și tocmai când să se bucură de fructul atator ostenești, să vie d. Chițu, și să le spulbere în vînturi fără milă, ostenela dumneilor. Cu drept e? Ai? Frumos e?

Ce-fel fabricanților noștri, să nu le fie permisă a face concurență fabricelor de la Heidelberg, care ne-a pricopisit țara, cu atâțea Doctori în absentă, și mai ales că la noi se începea lucru cu mai puțin: Abea cu bacalaureatul? Ce fel? nu s'a vedut atâtăcopil din clasa 4 gimnasiale bacalaureați prin ingenișoară fabrică, în căt să adună un mare beneficiu de timp și ignoranță copiilor, er fabricanților napoleon și renume.

S'a trezent cu gluma dominilor roșii! Să gonim dar pe acești invadatori, care măncă omenirea fără a o fierbe în șa interesele personale, — și căt s'o putea mai curândă pină n'oră apucă să se molipsescă și cei-l-alți de asemenea idei subversive.

Ghimpele, insă care de la înșinuirea acestei fabrici rușinoase, și poate singurul de atunci încocă, nu a incetat să cere desființarea ei, este mulțumit că, în acest fapt al d-lui Chițu, ca în totă faptele acestui ministru, nu găsesce materie de ris, ci din contra o ocasiune favorabile a aduce omagiele săle d-lui ministru de culte.

Profităm de acesta-să ocasiune spre a mai aminti d-lui ministru de culte, că liceele fiind aşedate numai într-o coloare, copiii din marginile celor-lalte culori, suferă, din cauza depărtării scălei mai ales în timpul iernii, când unele străde ale Bucureștilor, grație ingrijirilor primăriei, sunt mai inaccesibile picioarelor de căt canalul cel mare din Venezia.

Nu ară fi, credem, rău dacă sărău lua ore-care măsuri seriose și în contra profesorilor care nu și facă datoria, lăsându-se a fi mult mai jos de căt ar cere misiunea lor.

AMOT!

TALMEȘIU-BALMEȘIU

Din albumul unu filosof contemporan

Precum arborul e pomu,
Așa omul este omu!
Unul e conservator,
Altul e răsvrăitor;
Unul bate rău și fură,
Altul mestecă din gură.
S'unul și altul omeni sunt
Și se stingă tot în morment!
Dér femeia, va de lume!...
Nici o-dată n'are nume!

* * *
Când ai banii cu 'ndestulare
Ti se 'nchină fie-care;
Déca ai mai puținete
Tot întindă căte-un curmer,
Ènsă déca n'ai de loc,
Te prăjești ca șa 'n foc!

* * *
Din albumul unu politie
In oglinda nici uă-data
Nu e bine să te vezi,
Caci acolo 'ti s'arata
Ceia ce nici tu nu crezi!

* * *
Să nu 'ti discursuri desu
C'apoi capeți tignafesu!

* * *
Sa te lași la ori ce pasu
Sa fi dusu mereu de nasu!

* * *
«Crede și nu cereceta»
Fie 'n veci devisa ta!

* * *
Din albumul unu amorosu
De cătă tómna să iubesci,
Mai bine să nebunesci!

* * *
Din albumul unei amoroase
Vara poți să n'ai bărbat;
Dér iarna... neapăratu!

* * *
Din albumul unu comerciant
Să ciupesci de la dara,
De la litră și oca,
Și să potrivesci la cotu,
De vrei să aibă la treburi votu!

* * *
Din albumul unu avocat
Décă vrei se ai procese
Felurite, mari și dese,
Pururea să fi clăpanu,
Că de nu, rămăt golanu!

* * *
Din albumul unu călugăru
Décă ai nepote, icre, banii și rostii,
Trece ca năluca sfântului mare postu!

* * *
Din albumul unu jidănu
Să vindă rachiul golă
Fără vitriolă,
Și să facă negoță
Fără să fi hoță,
Asta nu' bănosu,
Inchi nici frumosu!

* * *
Din albumul unu sceptic
Fiș creștinu,
Or beduinu,
Décă vrei să nici ce ești
Și de ce vietuești,
Crede că bietul stomah
Este singurul Alah!

* * *
Din albumul unu versificator
Cugetarea 'n poezie
E curată nebunie.
Audă! versuri să măsori
Ca să află c'o să mori!

* * *
Din albumul unu păcălitu
Cându în visul poesiei
Dorul meu purtamă,
Incântarea bucuriei
Adesea gustamă.
Dér de cănd tu lângă mine
Stai, și ochi'ți plângă,
Idee triste și suspine
Totu mereu mă strină!

Florea.

CAPACITATEA UNOR FUNCTIONARI STREINI

Streini sunt capabili și Românii incapabili, strigați pe glasul optulea ciorbagii noștri care ne pursuivărisă cinci anișori, streinilor să dăm preferință, căci și ca streini voră avea mai multă grije de interesele noastre. Stîniță, capacitate numai la că se găsesc, și ca dovadă, iată un specimen:

De exemplu, d. Rasol, inginer mecanic, doctor în

cunoșcerea peilor de fântâni, se numește de ministerul celor publice ca șef al caselor de păiajeni, și ca special universal îl trimite să sondeze un lacu numit *Iapa lungă*, să vadă dacă acest lacu să poate face să fie navigabil.

D. Rasol plecă după ce mai întâi se asigură de banii albi pentru dile negre, ca să aibă se nțelege cu ce să și uđe măseana la trebuință, să și scobescă și dinții.

Ajuns la locul desemnat se uită la apă, și pe dată se pune și trântește următoarea telegramă către ministrul respectiv, în care crede în conștiință isprava făcută pentru care era trămis.

«Domnule Ministru,

«E miejdul nopții, amu ajunsu, dera nu amu măncat. Imediat plecă la Ițcani să primescu pe d-na Rasol, femeia mea și pe domnișoara Rasol fiica mea, care nu leam vădutu de multu, și de a căroru dorință arde inima în mine.

«Cu acesta speru, domnule ministru, că mi-amu implituit cu scrupulositate însărcinarea ce ați bine-voită a'mi da. Adâncimea nu o amu putută determina, remane a mă consulta cu familia, raportându-vă imediatu.»

Ei, ce diceți iubiți cititori, despre capacitatea d-lui Rasol? Așa e că și lucrarea și capacitatea sa sămănă cu numele său? și cătă d-acești Rasoli, usură drepturile Românilor, luându-le atâtă meritul loru incontestabil, ba și bucătăica la care aștău drept! Uitați-vă la căile ferate, și de sigură că vă va coprinde grăză; și cu toțe astea nimeni nu dice nimic, nici o măsură de îndreptare la care avăem dreptul să ne așteptăm.

Astfel este lumea, nu e vina ta! dice poetul. Astfel sunt toți, nu vina strinilor, dicem noi, ei săi facă treburile ca și... cei de pină eri.

Ghimpeanu.

G H I M P I Ş O R I

Proverbul dice: nu e nebună cine măncă dece pite, ci cine i le dă.

In reposata *Pressa*, de infectă memorie, se vedeă mai în fie cere numără insulte asupra partitului liberale, esin lă din praful archivei statului, și subscrise, când de un alegător când de un abonat, nu la *Pressa*, ci al *Pressei*.

Așă vedem pe fie care di totu acel abonat care se incurcă prin imprimăria Statului, că și dă obolul ca și mai nainte la scârbosul *Timpul* al tămpitilor.

Cine dară strică, acel ce rōde ori acel ce i-a dat să rōză până și demnitatea de omu! Ora acel ce lă chivernisit, nu știa că acest animal nocturn, este și pentru și contra, și la ocazie il măncă și frictă citită poesia din «Alergătorul liber» și ve veți convinge cine este domnul.

Un fanariot infectu—care a spoliat și chiară datu puț de giol lefilor institutorilor din Mizilă, pe când favorea instreinărilor îl pusese ca revisor, și dupe ce o tulise prin Brașov, se reîntorse, cu nume schimbă batgiocorind morală și onestitatea fiind că se adăpa din fondurile secrete — adă vedem că și continea meseria cu un cinismu ne mai pomenit că și ce de trampa lui de la «Timpul» ne supărată de nimic. Ora cu dreptu e? Frumosu e? Mișcările să te badjocoreșcă în casa ta și tu să stai ne păsatioru fără a'l trimite de unde a venit?

Mai multe șări aș dat alarmă în privința jafului cel mai monstruos cu repararea teatrului, și cu tote astea, nu se vede nici o măsură luată pentru a se pedești jefuitorul. Toți se miră, toți se plângă, și dracu răde de pagubaș, răde până plesnește că e protejat.

Noi tragem atenționea coloru îndreptu asupra cărora cade toată respunderea. Oră că și D-lorū crede că totu turculu e de vină și la acestu jaf!

Ni se spuse că prin Giurgiu miróse reu, că vaci nu e bine și că vine tată-său cu pelea în spinare, că prefectul și directorele prefecturei își prepară paturi pe rose, că gentileță loră a ajunsu la culme și că este aproape să facă explozii multă fericire ce le dă locuitorilor prefectului, care nu vrea cu nici unu preț să fie mai prejosu, ci mai pre sus ca vestitul în morală și onestitate, Murătură Efendi.

Ce va face D. Ministru, da-va vr'un aferim d-lui prefectu pentru ingenișoară sa ispravă?

Cueurigu

— Stai! nu te duce, căci mie îmi este lăsat din străbuni să culegă mucurile țigărilorū împărătești.
— Nu te teme, domnule, îți voi ū da și eū mucuri, fiind că ești prea mult amator.

TOMA.

JERTFA LUI CHESAR BOU-FLÉCU.

— Chesare! Domnul, convingêndu-se de credința ta prin sacrificiul berbeciului celuî mai grasu, te iartă și 'tî
va da har la tóte ostenelile téle. Amin!

TOMA.